

برای شیرین کردن کاروان...

له دواي پيشكه شگردني ريزو خوزه ویتی، روتی (۸/۴)
کارته منجیلانه که تاخه پیکه یست، زوربه په روزه وه
سویاستان ته که م و چاوتان مایع ته که م،

پيشه کی داواي لیبوردن ته که م که وه رانه که ی دوا
توت، سه باره ت به وه ی، یه که دووکاری در لابه لابه
یه نه بیان گرتیم.

برای شیرین کردن، لغوی پیروان: شیرینی منتان له گوتماری
- پيشی - دا، غویند و ته وه وه ست کردوه، من
هیشتا هر که خبه که ی هرده می: (رازی ته نیایی) م!
بیگومان، نه م ده بر پینه ی نیوه، نه وه در نه خات که
من توانیومه، دواي په ندال بیده نگی، شیریک بلیم،
که تاه ی شیره مانی پیشووم بدات. که نه مه شی، په سه ند
گردنیکی وه ستایانه یه و پیگه ی سویاه.

برای به ریز، له دیری دوا پیدا نه خه رهوون: (نایاناکریت
له هر داواي منیش... شیرینی تری نا و اجوان بنوویت

له وه را مداده لیم : بیگومان زور هه زنه که م، نه که ر بتوانم

داغوازی که سانی فو شه ویتی وه که یئوه به دی بینم، به و

مه ره هه، داغوازی که یان دیاری کر او بیت، یان له پایه

بیت بیت که بو شیریکی رومانو دهست بدات به لیم

یوسف و یالیار بیت. (به وه ره هه ی میشی بجو لینی وانا به

لیم بیت)

بو نهورنه نه که ر (زیبوار) بیگوتایه «شیریکی جوانم بو نهورنه»

یاره هه لیم ییانه نه که ر... چونکه شیری جوان، زور جووری

شیره نه گریته وه، نه زارنه نه که ر (زیبوار)، له باتی نه و

هه موو تا بلویانه، یه که تا بلوی بو بهینا مایه، که من

هه دلم نه بوایه، یان پایه تیکی رومانسی هه لئه گرتایه..

یان... هه ته، بیگومان نه م نه توانی شیریکی وایه موزی

بو داننیم.

جا برای شیریخ، نایانه توانی داغوازی فو شه به یوسفی بو مئه

ته چوار پیوه یه کی دیاری کر وه وه؟ تا برانم یسیم نه کری، یاننا؟

له که ل ریزو ویا دا

نه هه ده ردی

۱۹۹۹/۵/۱۰